

: ROČNÍK [KIII] · ČÍSLO [KIII] · NOV 2004 :

ANNEKVAS

: FANZIN · SPOLOČENSTVA · TOLKIENA :

BOJOVKA V BA

ELFOVIA

Handy

JELENÍ GVĚZD

EDITORIAL

Za časov dávnych bohov, hrdinských náčelníkov a kráľov, vtedy, keď slnko posledný krát v starom roku za obzor zapadalo, uzrel svetlo sveta posledný výtlačok nášho klubového fanzinu Athelas. Odvtedy už prešlo mnoho článkov cez naše ruky a preto sma sa spoločne s mojím kolegom Lokim rozhodli opäť oprášiť náš plátok a dať o sebe svetu vedieť.

Mne prischla úloha tohto Editoriálu, kde by som vás chcel poinformovať jednak o tom, čo sa na Athelase za tú dobu zmenilo, a v budúcnosti potom takpovediac zmapovávať dianie v našom Spoločenstve. Ako ste si iste všimli, Athelas je teraz o čosi tenší a tiež o čosi väčší. Kvalitou tlače a papieru taktiež zaostáva za svojimi predchodcami, ale ako sa hovorí: „Každý môže vyskakovať len do výšky svojho príjmu“. Takáto forma vydávania je relatívne lacnejšia a rozhodne je potom jednoduchšie aj kalkulovať s nákladmi na jeho vydávanie a distribúciu. V neposlednej rade teda nezaťaží priveľmi náš biedny členský rozpočet. Našou snahou je opäť sprístupniť takouto (papierovou) formou informácie o dianí v Spoločenstve aj tým, ktorí nemajú pravidelný prístup na internet a táto téma ich zaujíma. Athelas by mal vychádzať každý mesiac a mal by sa dostať prostredníctvom jednotlivých Heroldov do všetkých regiónov. Avšak to závisí aj od vašej aktivity. Preto neváhajte a posielajte nám všetky kresby, články, reportáže, novinky či recenzie, o ktorých si myslíte, že by sa sem hodili. A tiež by nás zaujímali vaše akékoľvek pripomienky či kritiky na našu novú formu Athelasu. Tak nám teda držte palce a teraz sa už schuti môžete pustiť do čítania.

Matej „Ganjalf“ Tejbus

POSLEDNÉ SPOJENECTVO Alebo o tom, ako to elfom opäť nevyšlo

Nedávno sa na bratislavských lúkach a hájoch udiala bojovka s tolkienovskou tematikou: Posledné spojenectvo. Keďže som jedným z prežívajúcich v tomto regióne a podobné akcie bývali skôr záležitosťou mimobratislavských nadšencov, radostne som túto akciu privítal. Mojou smolou bolo, že som sa už nestihol zapísať včas a tak namiesto u mojich milovaných šketov som skončil v elfských radách. Ale však čo, aspoň som mal menej práce s kostýmom, nakoľko mi stanovené farby presne sadli do šatníku. Ako sa neskôr ukázalo, práve práca na kostýmoch niektorým ľuďom evidentne chýbala, čo v konečnom dôsledku viedlo k tomu, že ste si na bojisku zabilí vlastného. Zrejme ich nemotivoval ani ten jeden bodík do životov, ktorí organizátori prideliť mali za pekný kostým. Počasie v ten osudný deň bolo naozaj nepriaznivé (vyslovenie lialo), čo sa prejavilo aj na počte účastníkov predovšetkým z mojich elfských légii. Na počudovanie však škrete hordy prišli skoro kompletne. Tu sa tak dáko dostávam k prvému bodu, ktorý ma hneď po mojom neskorom príchode nepotešil. Nevyrovnanosť sil bola naozaj viditeľná. Škretov bolo skrátka priveľa. A ani spojenectvo ľudí a elfov na nich nestačilo. Ale ak by som sa pridrižoval histórie, aj Sauronova armáda bola tiež v niekoľkonásobnej prevale. Takže to aspoň bolo realistickejšie. Rozhodne to však nepridalo na chabrosti a odvahe elfským bojovníkom. Nechcem nikoho uraziť, ale myslím, že na takýchto akciách by sa mala stanoviť nejaká minimálna veková hranica. Nie že by som nemal rád deti, ale po príchode do krásneho Lórienu som mal pocit, že som na základnej škole. A dovolím si tvrdiť, že práve mladosť a neskúsenosť hráčov sa veľmi zreteľne prejavila aj na priebehu celej bitky. Ono by sa to možno čiastočne dalo zmierniť faktom, že tu bola možnosť povýšenia bojovníka do rádu rytierskeho, ale to mohol robiť len vrchný veliteľ a ten sa za celú dobu v Lóriene veľmi neohrial a rozhodne nie na tak dlho, aby dakocho povýšil. A tak ste mali možnosť počas tých pár hodín hrania zažiť namiesto zdrvivých, chrabrych a neohrozených útokov Elitných Elfských Komand, len časté úteky z boja. Nakoniec aj tak nič iné nezostávalo. Po troch hodinách hrania boli už všetci premočení do poslednej nitky a lesom sa niesol nádherný zvuk kašľania účastníkov. Blato urobilo taktiež svoje. Zdrvení sme si pobalili svojich pár vecí a vydali sa domov. A vtedy som zažil najväčší šok. Medzi prichodiacimi škretmi som zbadal niekoľko povedomých osôb. Ako sa ukázalo, dotyčné osoby boli členmi šermiarskych skupín. Zhrniem to: škretov bolo viac než všetkých ostatných dohromady, ich vekový priemer bol podstatne vyšší a navyše boli medzi nimi minimálne dve kompletne šermiarske skupiny. Je jasné, že sme s elfskou „mládežou“ museli prehrať. Nebudem si dávať servitku pred ústa, ale toto organizátori dosť posrali. V budúcnosti je potrebné si ustrážiť kto a kam sa prihlási a hlavne vyrovnať vekové priemery v jednotlivých rasách. Veľkým prínosom tejto akcie však bol samotný počet účastníkov, ktorý sa pohyboval okolo 140 čo je na slovenské pomery rozhodne veľký úspech.

Ellen sila lúmen Omentielvo

Eukaliptus, člen Elitného Elfského Komanda

